

Nascut l'any 19?? a Sarrià de Ter, és l'autor de l'exposició *Eclosió Cíclica*, curada per Glòria Polls i els Amics del Museu d'Art de Girona que es pot visitar a l'Espai 22 aquest mes d'octubre.

Com t'introdueixes en el món de la creació artística?

De fet no m'introdueixo, he sortit de la creació artística. La creació artística és el cony còsmic: tot ocorre en la vida intrauterina i en sortir hom ve a parar a aquest món que és anticreatiu —cada cop més: tot el que és creatiu ho van tallant per tal que no pensem— i ha de lluitar per a poder ser-hi present de manera creativa. El món creatiu està al ventre de la mare. Tot el que projectem des de fora són records d'aquella vida passada. Aquest món és desolador per a un artista.

Quin significat li dones a la creació? Què et motiva a fer art?

No és tant una qüestió de preguntar-se pel sentit de la creació. Sé que si no pogués desenvolupar la meua creativitat, res en aquesta vida tindria sentit. Hi ha massa coses que m'indignen i que no em deixarien estar en el món. Mira *La bici Trump*, fa referència a la frontera entre Mèxic i els EUA i, per extensió, a la gran tanca de Ceuta i Melilla, als campaments de refugiats de Lesbos... Per mi aquest és un clar exemple de com l'art em serveix per a transmutar una injustícia. Si no fos per això ja seríem a la presó o a un centre de desintoxicació perquè necessitem una manera d'evadir-nos. Jo he trobat aquesta manera tan colorista de fer-ho, que és divertida i alegre en un primer instant, però que permet una segona lectura crítica.

En definitiva, l'art em serveix per donar la volta al que m'enfada. M'enfada, per exemple, que al costat de casa Construccions Rubau està buidant una muntanya. Et pots indignar o pots intentar que aquest fet et faci feliç. Vaig pujar un dia fins allà i vaig comentar-los a què em dedicava i que necessitava una piconadora de 9t. per xafar una bici. D'aquí va sortir una obra. Destrucció cíclica. Utilitzar allò que és contrari a la natura per donar un missatge en positiu cap a la natura. Un altre exemple: reivindicar la bicicleta de passeig.

Quina és la teua temàtica habitual?

Queda ben resumida en els títols de tres obres aquí exposades. Són els següents: "Banal", "Anal", "Bacanal". Sobretot anal: només cal mirar l'obra *El ciclista de pega*.

Quines tècniques i materials empres?

Estic a la frontera, sense poder dir que faig ni pintura ni escultura. De fet, per mi

l'obra real serien les ombres que aquestes obres projecten. Per això, si t'hi fixes, totes les obres deixen passar la llum. En aquest aspecte, em baso en la teoria de les ombres de Plató. Però un quadre amb un marc, un oli sobre tela... ja està bastant allunyat del que estic fent ara mateix, m'interessen totes aquestes altres fórmules modernes, que em situen a mig camí entre les tècniques, però també entre l'art, la ciència, l'interiorisme, el disseny o la mecànica. De fet, m'importen més les idees que la tècnica —cosa que no vol dir que el treball tècnic no m'interessi també profundament.

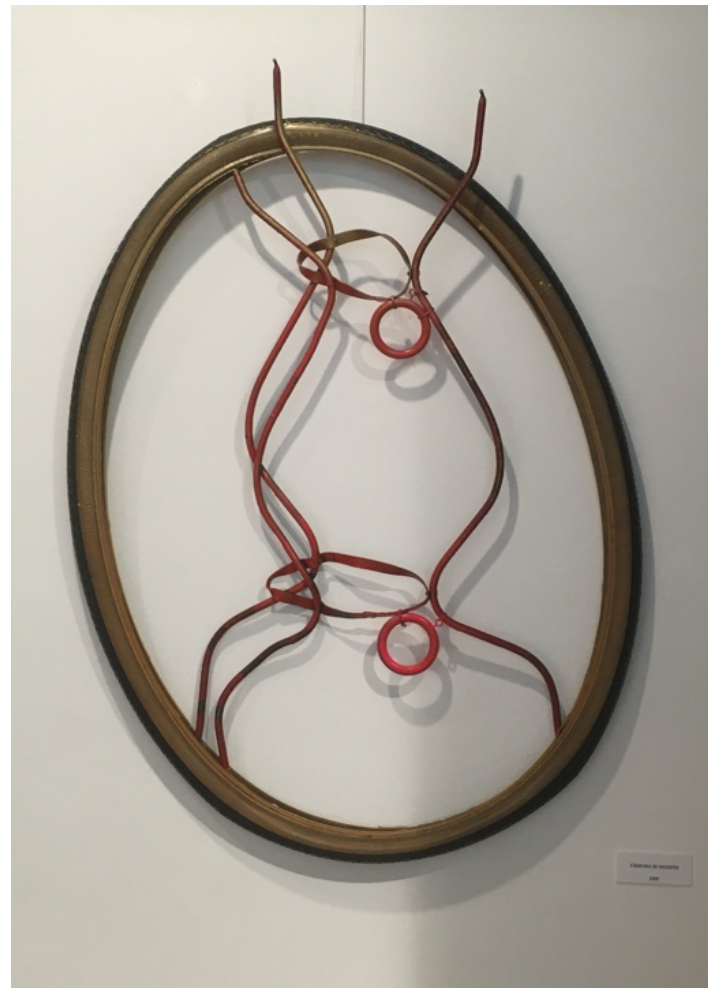
D'on vens i cap a on t'encamines?

Vinc d'un experiment fallit amb uns fessols de Santa Pau i provo d'encaminar-me cap a un art total cuinat a baixa temperatura. M'agrada molt fer servir tècniques de l'alta cuina. La "deconstrucció", l'"esferificació"... En Dalí deia que s'inspirava en els ismes, que tractava de passar per cada un d'ells. A mi, en canvi, m'agrada passar per totes aquestes paraulotes que acaben amb "o" provinents de l'alta cuina. Queda força clar amb les obres exposades a la vitrina.

Explica'm una anècdota o fet particular.

L'anècdota en qüestió és la següent: m'agradaria explicar que si som amics d'un museu que es diu el Museu d'Art de Girona, hauríem de ser, conseqüentment, amics de l'artista que fa les obres d'art. M'agradaria entendre que ser amics dels artistes ha de voler dir no tractar-los com a l'última rata del sistema. Els artistes reivindicuem la nostra tasca com un ofici digne. Entenc que puguin haver-hi associacions altruistes però això no justifica el contracte que se'ns fa firmar per exposar aquí; un contracte que si fos qualsevol

altra feina del món seria considerat un contracte "basura". Aprofito per dir això i espero que el pròxim artista que exposi no hagi de passar per aquest tràngol — de fet jo no l'he firmat. Em va produir vergonya aliena. Va en contra de la meua voluntat de dignificar l'ofici. Ho colo com a anècdota perquè ho vull deixar dit. Amb tot, ho dic amb afecte; estic molt content d'haver exposat aquí i de tot el que ha passat, del ressò que se n'ha fet. Pel meu equip aquesta exposició representa un tret de partida. Només posar aquest puntet d'opinió personal perquè tot pugui rutilar millor de cara als artistes que em segueixin.

Com descriuries el teu estil i com hi arribes?

Primer de tot vull deixar clar que les obres no les faig jo. Bé, no les faig d'una manera conscient. A vegades em venen revelacions, intuïcions del subconscient, senyals i crides "eurekaianes". Un paper molt important el té l'atzar. Totes aquestes obres estan creades d'aquesta manera. Em parlen en el procés de fer-les i sempre acaben com un no les havia previst. Em deixo portar per elles i deixo que vagin a parar a llocs inesperats. Em deixo sorprendre per l'obra.

L'estil, per altra banda, està englobat dins de l'Art Povera perquè els materials són reutilitzats. Són materials potents, carregats de significats, amb vides pròpies anteriors a l'obra. També hi intervé la filosofia del reciclatge i l'ecologia, tot plegat amb un tractament que ho fa anar cap a l'art urbà o Pop Art.

Algun referent?

Va passar que se'm va fer curt el confinament. I la manera que vaig tenir d'escoltar tot el que m'envoltava en aquell moment no l'he tornat a viure. Moltes de les obres es van crear en aquesta parada del món. No sé quin disc o pel·lícula deu ser però tant de bo hi hagués, de manera provocada, més moments com aquest: disruptions, paràlisis socials. Em vaig poder submergir més que mai en el meu món interior. La calma espiritual és súper important per crear.

Alguna obra amb especial significat o estima?

Dòping, una obra que m'he comprat a mi mateix per 13.000€.

Acaba la frase. Desitjo que el meu art _____.

Desitjo que el meu art enterri totes les injustícies d'aquest món. És un desig

força ambiciós, oi? Potser les injustícies enterraran el meu art abans. També ho faig d'enterrar peces. A veure si mai les troba algú...!

